

TA DIVNA NASA NARODNA KARASEVSKA NOSNJA

vineri, 23 septembrie 2022

Ova godina kao da označava preporod naše narodne nošnje.

Na društvenim stranicama vidimo svadbe u kojima mladenci, kumovi, rodbina nose našu divnu karasevsku narodnu nošnju. Kao da se uspavana ljepotica, u ovom slučaju naša košulje, kece, pole, kanice, salbe, marame, probudila i pokazala u svojoj punoj ljepoti i raskoš!

U lipnju, u Lupaku i Ravniku, podijeljen je sakrament Svete Potvrde. I svi su mladi koji su dobili sakrament Svete Potvrde bili obučeni u našu narodnu nošnju. Inače je dolazak svetog oca biskupa, Josipa Palla, uvijek sveanodoga, a pogotovo kada dijeli sakrament Svete Potvrde, ove godine kao da je izgledalo još anije. Poredani u dva reda, u bijelim košuljama, salbama i s cvijećem u kosi, crkva je zračila radošću i sveanodnošću. Kao da je bila umjetnička galerija u sakralnom, svetom prostoru, u otkivanju sveanog i svetog trenutka!

Kaže se u narodu da sve ima svoje vrijeme! Izgleda da je opet stiglo vrijeme revalorifikacije naše narodne karasevske nošnje. Na radost naših roditelja, pogotovo mama i majka, koje su s toliko ljubavi i truda vezle košulje, peglovale kece, pole i sve ostalo što treba da se djevojka ili mladi primene u ovu nošnju.

Jer nije jednostavno napraviti košulju. Znamo koliko vremena treba da se košulja naveže, nakon što se nabavi novi vez (to nije lak posao jer bilo je samo nekoliko poznatih marljivih žena u Karaševu koje su izvodile novi vez!), pa da se pazi kako se pere, pegluje, da joj se stave peklje i sve ostalo. A tek keca?! Da se tke keca, pa da se okraja, pa kanice. K tome još i pole da se pegluju, pa onda nakit, pogotovo stara tenja. Ali kad se sve to uspije, i kada se mladi primene, to je raj za oči i dušu!

Dokaz tome je da gdje god se pojave naši mladi obučeni u narodnu nošnju, vidimo to na primjeru folklornog ansambla "Karaševska zora", izazivaju divljenje. Ili pak kada se klocki ki tamburaški ansambl obučeni u narodnu nošnju, onda je to glazba za ušima i oči. A čemu se dive oni koji vide našu narodnu nošnju? Pa svemu što ini našu u narodnu nošnju, jer kada bolje promatrano, naša je nošnja pravo umjetničko djelo vrijednih i marljivih ruku naših žena. Da, naše su mame i majke prave umjetnice (artiste). Hvala im na tome!

I, naša sreća, naša nadarena, marljiva i draga uiteljica, gospođa Marija Vlašić, iz Vodnika, vodi radionicu ručnog rada na kojoj podučavaju djecu i mlade o vezovima i drugim predmetima vezanim za našu nošnju i druge vezene predmete. Zajedništvo Hrvata u prostorijama sjedišta u Karaševu stavilo je na raspolaganje prostor i sve ostalo kako bi se ova radionica održavala. Što znači da ima nade za budućnost naše narodne nošnje. A da je budućnost obe avaju i puna nade dokazuje i slika djevojke iz Lupaka, koja je pratila svoga brata na Krizmanju.

Od malih se nogu u imo imati i nositi našu narodnu nošnju. Održavati je i spremati drugu, novije košulje, s novim vezovima, nove kece s novim farbama i kraknjem i tako dalje. Prenesimo i mi dalje ono

to su nam dale na uvanje i noenje nae majke i mame. Hvala svim maj-kama i mamama koje su usadile u nama ljubav prema noj karaevskoj narodnoj nojni!

Maria Lacchici